

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lutego 1966 r.

w sprawie warunków i trybu przeprowadzania przewodów doktorskich i habiliacyjnych.

Na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. Nr 14, poz. 101) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Warunki i tryb przeprowadzania przewodów doktorskich.

§ 1. 1. Przewody doktorskie przeprowadzają rady wydziałów szkół wyższych oraz rady naukowe innych jednostek organizacyjnych szkół wyższych, samodzielnych placówek typu naukowo-dydaktycznego, placówek Polskiej Akademii Nauk i instytutów naukowo-badawczych, uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora w określonej dziedzinie nauki lub dyscyplinie naukowej.

2. Instytucje określone w ust. 1 mogą przeprowadzać przewody doktorskie wyłącznie z zakresu dziedziny nauki lub dyscyplin naukowych objętych uprawnieniem, jeżeli wśród zatrudnionych pracowników naukowo-dydaktycznych lub naukowo-badawczych albo członków rady naukowej znajduje się co najmniej jeden specjalista z tytułem naukowym lub specjalista ze stopniem naukowym docenta albo zajmujący stanowisko docenta etatowego — reprezentujący dyscyplinę naukową odpowiadającą tematowi rozprawy doktorskiej.

3. Jeżeli ze względu na temat rozprawy doktorskiej:

- 1) żadna z instytucji uprawnionych z myślą ust. 1 do nadawania stopni naukowych nie odpowiada w pełni warunkom określonym w ust. 2 lub
- 2) istnieją trudności w ustaleniu instytucji właściwej do przeprowadzenia przewodu doktorskiego w określonej dziedzinie nauki lub dyscyplinie naukowej

— minister sprawujący nadzór nad szkołą wyższą lub Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk decyduje, która z uprawnionych instytucji właściwa będzie do przeprowadzenia przewodu doktorskiego. Decyzja może zobowiązywać radę wydziału (radę naukową) tej instytucji do zaproszenia do udziału w przewodzie wybitnych specjalistów z dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej właściwej ze względu na temat rozprawy doktorskiej.

§ 2. Przewód doktorski obejmuje:

- 1) wszczęcie przewodu i zatwierdzenie tematu rozprawy doktorskiej,
- 2) przeprowadzenie egzaminów doktorskich,
- 3) przyjęcie rozprawy doktorskiej,
- 4) obronę rozprawy doktorskiej,
- 5) powzięcie uchwały o nadaniu stopnia doktora,
- 6) uroczysty akt promocji doktorskiej.

§ 3. Do przewodu doktorskiego może być dopuszczona osoba odpowiadająca warunkom określonym w art. 4 ust. 1 pkt 1 albo ust. 2 lub ust. 3 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. Nr 14, poz. 101), zwanej dalej „ustawą”.

§ 4. 1. Osoba ubiegająca się o uzyskanie stopnia naukowego doktora, zwana dalej kandydatem, składa dzieka-

nowi wydziału (kierownikowi placówki, instytutu) podanie o wszczęcie przewodu doktorskiego, przedstawiając jednocześnie proponowany temat rozprawy doktorskiej.

2. Do podania kandydat powinien dołączyć w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie dokumenty stwierdzające posiadanie określonych w ustawie odpowiednich kwalifikacji, dokładny życiorys ze szczególnym uwzględnieniem przebiegu pracy naukowo-badawczej i zawodowej oraz ewentualnie wykaz własnych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych. W podaniu kandydat może również wskazać nazwiska pracowników naukowo-dydaktycznych lub naukowo-badawczych, którzy mogą udzielić opinii o jego uzdolnieniach do pracy naukowo-badawczej lub przedstawić inne dowody w tym zakresie.

§ 5. 1. Dziekan wydziału (kierownik placówki, instytutu), po rozpatrzeniu złożonych dokumentów, zwraca się o opinię do wskazanych przez kandydata osób (§ 4 ust. 2), a następnie przekazuje podanie wraz z załącznikami i opiniami na posiedzenie rady wydziału (rady naukowej).

2. Dziekan wydziału (kierownik placówki, instytutu) może uzależnić przekazanie podania osoby ubiegającej się o dopuszczenie do przewodu doktorskiego w trybie określonym w art. 4 ust. 3 ustawy na posiedzenie rady wydziału (rady naukowej) od uprzedniego złożenia przez kandydata z wynikiem pomyślnym kolokwium sprawdzającego stopień przygotowania kandydata i jego uzdolnienia do pracy naukowo-badawczej. Kolokwium przeprowadzają wyznaczeni przez dziekana wydziału (kierownika placówki, instytutu) trzech pracownicy naukowo-dydaktyczni lub naukowo-badawczy posiadający tytuł naukowy albo stopień naukowy docenta lub zajmujący stanowisko docenta etatowego.

§ 6. 1. Rada wydziału (rada naukowa), jeżeli uzna, że kandydat odpowiada warunkom określonym w art. 4 ustawy, podejmuje uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego, zatwierdzeniu tematu rozprawy doktorskiej i powołaniu promotora.

2. W toku przewodu doktorskiego rada wydziału (rada naukowa) powołuje przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego i co najmniej dwóch recenzentów rozprawy doktorskiej.

3. Promotora, przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego i recenzentów powołuje się spośród pracowników naukowo-dydaktycznych lub naukowo-badawczych odpowiadających warunkom określonym w § 1 ust. 2. Promotorem może być, a jednym z recenzentów powinna być osoba nie zatrudniona w instytucji przeprowadzającej przewód doktorski. Promotorem lub recenzentem może być również profesor emerytowany.

4. Jeżeli przedmiotem przewodu doktorskiego ma być nadanie stopnia w zakresie nauk wojskowych, na promotora i recenzentów można powołać specjalistów w odpowiedniej dziedzinie nauk wojskowych będących oficerami w stopniu generała.

5. Promotor czuwa nad prawidłowym przebiegiem przewodu doktorskiego i naukowym poziomem rozprawy doktorskiej, a w razie potrzeby udziela kandydatowi pomocy.

6. W razie uznania, że kandydat nie odpowiada warunkom, o których mowa w § 3, rada wydziału (rada naukowa) odmawia wszczęcia przewodu doktorskiego, o czym dziekan wydziału (przewodniczący rady naukowej) zawiadamia pisemnie zainteresowanego.

7. Uchwała rady wydziału (rady naukowej) dopuszczająca do przewodu doktorskiego osobę, o której mowa w art. 4 ust. 3 ustawy, staje się prawomocna po uzyskaniu na to zgody organu określonego w art. 4 ust. 3 lub art. 15 pkt 3 tej ustawy. W tym celu rektor szkoły wyższej (kierownik placówki, instytutu) obowiązany jest w ciągu 15 dni przekazać uchwałę wraz z całą dokumentacją do decyzji:

- 1) Ministra Szkolnictwa Wyższego — jeżeli przewód ma być prowadzony w szkole wyższej lub samodzielnej placówce typu naukowo-dydaktycznego,
- 2) Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk — jeżeli przewód ma być prowadzony w placówce Akademii lub w instytucie naukowo-badawczym,
- 3) Ministra Obrony Narodowej — jeżeli przedmiotem przewodu ma być nadanie stopnia naukowego doktora w zakresie nauk wojskowych.

§ 7. 1. Rada wydziału (rada naukowa) przeprowadza wszystkie czynności związane z przewodem doktorskim w pełnym składzie albo może zlecić przeprowadzenie niektórych czynności przewodu — z wyjątkiem czynności wymienionych w § 6 ust. 1, 2 i 6 oraz w § 14 ust. 1 — powołanym przez siebie stałym lub doraźnym komisjom.

2. Za zgodą ministra sprawującego nadzór nad szkołą wyższą lub placówką typu naukowo-dydaktycznego lub odpowiednio Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk rada wydziału (rada naukowa) może zlecić komisjom, o których mowa w ust. 1, przeprowadzenie również czynności przewodu wymienionych w § 6 ust. 1, 2 i 6.

3. Komisje, w składzie co najmniej trzech osób, rada wydziału (rada naukowa) powołuje spośród swoich członków posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy docenta albo zajmujących stanowisko docenta etatowego. Rada wydziału (rada naukowa) wyznacza przewodniczącego komisji, któremu przysługują — w zakresie przeprowadzania przewodu doktorskiego — uprawnienia dziekana (kierownika placówki, instytutu) oraz przewodniczącego rady naukowej.

4. W skład komisji wchodzi ponadto promotor i recenzenci rozprawy doktorskiej. Komisja może w razie potrzeby dokooptować do swego składu jednego lub dwóch wybitnych specjalistów z dziedziny właściwej ze względu na temat rozprawy doktorskiej.

§ 8. 1. Egzamin doktorski składa się przed zespołem egzaminacyjnym, w skład którego, poza przewodniczącym zespołu (§ 6 ust. 2), wchodzi: promotor, recenzenci rozprawy oraz egzaminator odpowiedniego przedmiotu zaproszony przez przewodniczącego zespołu spośród pracowników naukowo-dydaktycznych lub naukowo-badawczych posiadających tytuły naukowe lub stopnie naukowe. Rada wydziału (rada naukowa) lub komisja, o której mowa w § 7, zamiast recenzentów może powołać w skład zespołu egzaminacyjnego dwóch egzaminatorów z dyscypliny podstawowej odpowiadającej tematowi rozprawy doktorskiej.

2. Kandydat składa egzamin doktorski z każdego przedmiotu oddzielnie. Egzamin powinny być złożone przed przyjęciem rozprawy doktorskiej.

3. Zespół egzaminacyjny większością głosów ocenia przebieg każdego egzaminu jako zadowolający lub nie zadowolający.

4. Z przebiegu każdego egzaminu sporządza się protokół, który podpisują wszyscy członkowie zespołu egzaminacyjnego. W protokole uwidacznia się postawione pyta-

nia oraz ocenę odpowiedzi. Przewodniczący zespołu egzaminacyjnego przekazuje protokół dziekanowi wydziału (przewodniczącemu rady naukowej).

5. W razie nie zadowolających wyników egzaminów przewodniczący zespołu egzaminacyjnego wyznacza termin powtórnych egzaminów lub egzaminu z określonego przedmiotu.

§ 9. 1. Egzamin doktorski obejmuje:

- 1) dyscyplinę podstawową odpowiadającą tematowi rozprawy doktorskiej oraz
- 2) ekonomię polityczną albo filozofię marksistowską według wyboru kandydata.

2. Egzamin z dyscypliny podstawowej powinien wykazać opanowanie przedmiotu przez kandydata, znajomość aktualnej polskiej literatury naukowej i głównych pozycji literatury zagranicznej w tym zakresie oraz umiejętność operowania zdobytymi wiadomościami.

3. Egzamin z ekonomii politycznej lub filozofii marksistowskiej powinien wykazać znajomość współczesnych podstawowych problemów tych dyscyplin. Tematyka i zakres egzaminu powinny w miarę możliwości uwzględniać problemy dyscypliny naukowej, będącej przedmiotem rozprawy doktorskiej.

4. Przy ubieganiu się o stopień naukowy doktora z zakresu filozofii obowiązuje dodatkowy egzamin z ekonomii politycznej, a przy ubieganiu się o stopień naukowy doktora z zakresu ekonomii — dodatkowy egzamin z filozofii.

5. Szczegółowy zakres i termin egzaminów doktorskich ustala rada wydziału (rada naukowa).

6. Rada wydziału (rada naukowa) może zwolnić osobę ubiegającą się o uzyskanie stopnia naukowego doktora od egzaminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w razie gdy kandydat jest wybitnym praktykiem w zakresie zagadnień związanych z tematem rozprawy doktorskiej.

§ 10. 1. Rozprawa doktorska powinna być napisana w języku polskim. Rada wydziału (rada naukowa) może zezwolić na złożenie rozprawy napisanej w języku obcym. W tym wypadku kandydat jest obowiązany przedłożyć streszczenie rozprawy w języku polskim.

2. W wypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy, rozprawa powinna zawierać dokładny opis pracy projektowej, konstrukcyjnej lub technologicznej ze szczególnym udokumentowaniem rozwiązania problemu naukowego, na którym praca się opiera.

3. Rozprawa doktorska powinna być złożona promotorowi w pięciu egzemplarzach w druku lub w maszynopisie.

4. Jeżeli rozprawa doktorska lub jej część wykazuje cechy wynalazku, kandydat przed przedstawieniem pracy powinien zgłosić ją w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w celu zastrzeżenia prawa pierwszeństwa do uzyskania patentu.

5. Rozprawę doktorską promotor przedstawia wraz ze swoją oceną dziekanowi wydziału (przewodniczącemu rady naukowej), który kieruje ją do recenzentów.

6. Na wniosek kandydata rada wydziału (rada naukowa) na podstawie opinii promotora może w uzasadnionych wypadkach przed skierowaniem rozprawy do recenzentów wyrazić zgodę na zmianę tematu rozprawy doktorskiej.

§ 11. 1. Recenzja powinna zawierać ocenę wartości naukowej rozprawy wraz z uzasadnieniem, a w szczególności opinię, czy rozprawa odpowiada warunkom określonym w art. 5 ustawy. Recenzja może zawierać również wnioski co do ewentualnego uzupełnienia lub poprawienia rozprawy. Rozprawa uzupełniona lub poprawiona wymaga dodatkowych recenzji.

2. Recenzję należy przedłożyć radzie wydziału (radzie naukowej) nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia otrzymania rozprawy.

§ 12. 1. Rada wydziału (rada naukowa) po zapoznaniu się z oceną promotora i recenzjami postanawia o przyjęciu lub o odrzuceniu rozprawy doktorskiej. Rada może uzależnić przyjęcie rozprawy od jej uprzedniego uzupełnienia lub poprawienia.

2. Jeżeli decyzję o odrzuceniu rozprawy doktorskiej wydała komisja, o której mowa w § 7, decyzja ta wymaga zatwierdzenia przez radę wydziału (radę naukową).

3. Odrzucona przez radę wydziału (radę naukową) rozprawa doktorska nie może być podstawą do ubiegania się o nadanie stopnia doktora w innych instytucjach.

§ 13. 1. Po przyjęciu rozprawy doktorskiej odbywa się jej obrona.

2. Obrona rozprawy doktorskiej odbywa się na publicznym posiedzeniu rady wydziału (rady naukowej). O dacie i miejscu obrony zawiadamia się w prasie miejscowej i przez wywieszenie ogłoszenia w lokalu instytucji przeprowadzającej przewód doktorski, co najmniej na 10 dni przed terminem. W zawiadomieniach należy również podać, gdzie została złożona rozprawa doktorska w celu umożliwienia zainteresowanym zapoznania się z jej treścią.

3. Podczas obrony kandydat przedstawia na wstępie główne tezy rozprawy, po czym recenzenci przedstawiają swoje opinie. W razie nieobecności recenzenta dziekan wydziału (przewodniczący rady naukowej) zarządza odczytanie recenzji. Następnie otwiera dyskusję, w której mogą zabierać głos wszyscy obecni na posiedzeniu. Obrona kończy się wypowiedzią kandydata.

4. W wypadkach gdy obrona rozprawy doktorskiej odbywa się przed komisją, o której mowa w § 7, komisja po zakończeniu obrony odbywa posiedzenie niejawne, na którym formułuje wniosek dla rady wydziału (rady naukowej) o nadaniu lub odmowie nadania kandydatowi stopnia naukowego doktora.

§ 14. 1. Po zakończeniu obrony rozprawy doktorskiej rada wydziału (rada naukowa) z udziałem promotora i recenzentów odbywa posiedzenie niejawne, na którym dziekan wydziału (przewodniczący rady naukowej) referuje przebieg przewodu doktorskiego, wyniki egzaminów doktorskich, opinie recenzentów oraz wyniki obrony rozprawy, po czym rada podejmuje uchwałę w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora.

2. Jeżeli czynności przewodu doktorskiego przeprowadzane były przez komisję, o której mowa w § 7, podstawą uchwały rady wydziału (rady naukowej) w przedmiocie nadania stopnia doktora jest ocena przebiegu i wyników poszczególnych stadiów przewodu dokonana przez komisję.

§ 15. 1. Jeżeli rada wydziału (rada naukowa) uzna, że opublikowanie lub wyłożenie do publicznego przeglądu rozprawy doktorskiej oraz przeprowadzenie obrony na publicznym posiedzeniu rady naruszałoby przepisy o tajemnicy państwowej, wtedy zamiast obrony zarządza kolokwium doktorskie na zamkniętym posiedzeniu rady.

2. Do kolokwium doktorskiego stosuje się odpowiednio przepis § 13 ust. 3.

§ 16. 1. Uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora staje się prawomocna, jeżeli organ, określony w art. 6 ust. 2 lub art. 15 pkt 4 ustawy, nie założy sprzeciwu w ciągu dwóch miesięcy od dnia przekazania mu uchwały. Uchwała powinna być przekazana temu organowi wraz z dotyczącą dokumentacją w ciągu 15 dni od jej powzięcia.

2. Uchwałę o nadaniu stopnia doktora lub o odmowie nadania stopnia podaje się zainteresowanemu do wiado-

mości na piśmie z podaniem zastrzeżenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Po uprawomocnieniu się uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora uroczystej promocji doktorskiej i wręczenia dyplomu dokonują na otwartym zebraniu:

- 1) w szkołach wyższych — rektor wraz z dziekanem wydziału i promotorem,
- 2) w placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk, samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego oraz w instytutach naukowo-badawczych — przewodniczący rady naukowej wraz z kierownikiem placówki (instytutu) i promotorem.

§ 17. 1. Od decyzji odmawiającej:

- 1) wszczęcia przewodu doktorskiego i zatwierdzenia tematu rozprawy doktorskiej (§ 6 ust. 6),
- 2) przyjęcia rozprawy doktorskiej (§ 12 ust. 1),
- 3) nadania stopnia doktora (§ 14)

służy kandydatowi odwołanie. Odwołanie składa się za pośrednictwem właściwej rady wydziału (rady naukowej).

2. Odwołanie rozstrzyga:

- 1) w szkołach wyższych i samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego — minister (kierownik urzędu centralnego) sprawujący nadzór nad szkołą wyższą lub placówką, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego,
- 2) w placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk i instytutach naukowo-badawczych — Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk po zasięgnięciu opinii Głównej Komisji Kwalifikacyjnej działającej przy Polskiej Akademii Nauk.

3. Jeżeli przedmiotem przewodu jest nadanie stopnia doktora w zakresie nauk wojskowych, odwołanie rozstrzyga Minister Obrony Narodowej po zasięgnięciu opinii Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego.

4. Uwzględniając odwołanie minister (Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk) zwraca sprawę do właściwej rady wydziału (rady naukowej) w celu ponownego rozpatrzenia albo przekazuje ją do rady wydziału (rady naukowej) innej instytucji uprawnionej do nadawania stopnia naukowego doktora.

Rozdział 2.

Warunki i tryb przeprowadzania przewodów habilitacyjnych.

§ 18. 1. Przewody habilitacyjne przeprowadzają rady wydziałów szkół wyższych oraz rady naukowe innych jednostek organizacyjnych szkół wyższych, samodzielnych placówek typu naukowo-dydaktycznego, placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk i instytutów naukowo-badawczych — uprawnionych do nadawania stopnia naukowego docenta w określonej dziedzinie nauki lub dyscyplinie naukowej.

2. Instytucje określone w ust. 1 mogą przeprowadzać przewody habilitacyjne wyłącznie z zakresu dziedziny nauki lub dyscyplin naukowych objętych uprawnieniem, jeżeli wśród zatrudnionych pracowników naukowo-dydaktycznych lub naukowo-badawczych albo członków rady naukowej znajduje się co najmniej jeden specjalista z tytułem profesora lub ze stopniem naukowym docenta — reprezentujący dyscyplinę naukową odpowiadającą tematowi rozprawy habilitacyjnej.

3. Przepis § 1 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 19. Przewód habilitacyjny obejmuje:

- 1) wszczęcie przewodu habilitacyjnego,
- 2) ocenę dorobku naukowego kandydata ze szczególnym uwzględnieniem przedłożonej rozprawy habilitacyjnej,

- 3) kolokwium habilitacyjne,
- 4) powzięcie uchwały o nadaniu stopnia naukowego docenta,
- 5) uroczysty akt promocji habilitacyjnej.

§ 20. Do przewodu habilitacyjnego może być dopuszczona osoba odpowiadająca warunkom określonym w art. 9 ustawy.

§ 21. 1. Osoba ubiegająca się o uzyskanie stopnia naukowego docenta, zwana dalej kandydatem, składa dziekanowi wydziału (kierownikowi placówki, instytutu) podanie o wszczęcie przewodu habilitacyjnego.

2. Do podania należy dołączyć:

- 1) w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie dokument stwierdzający uzyskanie stopnia naukowego doktora,
- 2) dokładny życiorys ze szczególnym przedstawieniem przebiegu pracy zawodowej i naukowej kandydata,
- 3) wykaz publikowanych prac naukowych,
- 4) rozprawę habilitacyjną w pięciu egzemplarzach.

3. Dziekan wydziału (kierownik placówki, instytutu) rozpatruje podanie, w razie potrzeby zarządza uzupełnienie materiałów i przedstawia sprawę radzie wydziału (radzie naukowej).

§ 22. 1. Rozprawa habilitacyjna — z wyjątkiem wypadków przewidzianych w ust. 2 i 3 — powinna być przed wszczęciem przewodu habilitacyjnego opublikowana w całości lub w skrócie pozwalającym ocenić jej walory naukowe. W razie opublikowania rozprawy w skrócie kandydat obowiązany jest przedstawić również jej pełny tekst, który stanowi podstawę wszczęcia przewodu habilitacyjnego i jest przedmiotem recenzji.

2. Od wymagania publikacji rozprawy habilitacyjnej przed wszczęciem przewodu można wyjątkowo odstąpić, jeżeli praca została zakwalifikowana do druku, lecz trudności techniczne lub finansowe wpływają na poważne opóźnienie publikacji.

3. Od wymagania publikacji rozprawy habilitacyjnej należy odstąpić, jeżeli jej opublikowanie naruszałoby tajemnicę państwową.

4. Jeśli rozprawa nie była publikowana (ust. 2 i 3), kandydat w podaniu o wszczęcie przewodu prosi równocześnie o zwolnienie od obowiązku publikacji i przedkłada rozprawę w pięciu egzemplarzach maszynopisu wraz z ewentualnymi rysunkami, fotografiami itp. danymi, należącymi do tekstu rozprawy.

5. Przepisy § 10 ust. 1, 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 23. 1. Po otrzymaniu podania kandydata o wszczęcie przewodu habilitacyjnego rada wydziału (rada naukowa) powołuje spośród swych członków komisję w składzie co najmniej trzech osób, która po zaznajomieniu się z dorobkiem naukowym kandydata oraz przedmiotem i zakresem rozprawy habilitacyjnej przedstawia radzie wniosek dotyczący wszczęcia przewodu.

2. W skład komisji powołuje się pracowników naukowo-dydaktycznych lub naukowo-badawczych z tytułem naukowym profesora lub ze stopniem naukowym docenta, przy czym większość członków komisji powinna posiadać tytuł profesora.

3. Rada wydziału (rada naukowa) może powołać ponadto w skład komisji jednego lub dwóch wybitnych specjalistów z dziedziny właściwej dla danej rozprawy habilitacyjnej spoza instytucji przeprowadzającej przewód habilitacyjny.

§ 24. 1. Rada wydziału (rada naukowa) podejmując decyzję o wszczęciu przewodu habilitacyjnego powołuje co najmniej trzech recenzentów spośród pracowników naukowo-dydaktycznych lub naukowo-badawczych, z których co najmniej jeden powinien posiadać tytuł naukowy profesora, a pozostali — stopień naukowy docenta z dziedziny odpowiadającej tematowi rozprawy. Co najmniej jednego z recenzentów powołuje się spoza grona pracowników instytucji, w której odbywa się przewód habilitacyjny. Recenzentem może być również profesor emerytowany.

2. Jednocześnie rada wydziału (rada naukowa) rozstrzyga ewentualny wniosek o zwolnienie od obowiązku publikacji rozprawy habilitacyjnej z przyczyn określonych w § 22 ust. 2 i 3. W razie udzielenia tego zwolnienia, dziekan wydziału (przewodniczący rady naukowej) zawiadamia o temacie rozprawy habilitacyjnej odpowiednie instytucje naukowe w celu umożliwienia zainteresowanym zapoznania się z jej treścią w siedzibie instytucji przeprowadzającej przewód habilitacyjny.

§ 25. 1. Recenzja powinna zawierać ocenę, czy rozprawa habilitacyjna odpowiada warunkom określonym w art. 10 ustawy i czy cały dorobek naukowy kandydata uzasadnia nadanie stopnia naukowego docenta. Opinia recenzenta powinna być szczegółowo uzasadniona.

2. Recenzję należy przedłożyć nie później niż w ciągu trzech miesięcy po otrzymaniu rozprawy.

§ 26. 1. Komisja, o której mowa w § 23, sprawdza, czy recenzje odpowiadają wymaganiom, a w razie potrzeby zarządza niezbędne ich uzupełnienie i decyduje w sprawie dopuszczenia osoby ubiegającej się o stopień naukowy docenta do kolokwium habilitacyjnego. Decyzja komisji odmawiająca dopuszczenia do kolokwium habilitacyjnego wymaga zatwierdzenia przez radę wydziału (radę naukową). W tym wypadku rozprawa habilitacyjna nie może być podstawą ubiegania się o nadanie stopnia docenta w innych instytucjach.

2. Kolokwium habilitacyjne odbywa się na posiedzeniu rady wydziału (rady naukowej) przy udziale zaproszonych recenzentów. Kolokwium powinno stanowić dyskusję nad rozprawą habilitacyjną i wykać wiedzę kandydata w zakresie aktualnej problematyki dyscypliny naukowej, stanowiącej zakres habilitacji. Po zakończeniu kolokwium rada wydziału (rada naukowa) podejmuje decyzję co do jego wyniku.

3. W razie pozytywnej oceny kolokwium habilitacyjnego rada wydziału (rada naukowa) biorąc pod uwagę ocenę rozprawy habilitacyjnej i całego dorobku naukowego kandydata podejmuje uchwałę w sprawie nadania stopnia naukowego docenta w określonej dziedzinie nauki lub dyscypliny naukowej. Uchwałę wraz z aktami postępowania habilitacyjnego przekazuje się w ciągu 15 dni od jej powzięcia organom określonym w art. 11 ust. 2 lub art. 15 pkt 4 ustawy do zatwierdzenia.

4. Zatwierdzona uchwała o nadaniu stopnia naukowego docenta stanowi podstawę do przeprowadzenia uroczystej promocji habilitacyjnej i wręczenia dyplomu. Przepis § 16 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. W razie negatywnej oceny kolokwium habilitacyjnego rada wydziału (rada naukowa) może zezwolić na ponowne jego przeprowadzenie w ustalonym przez nią terminie.

§ 27. 1. Od uchwały rady wydziału (rady naukowej) odmawiającej wszczęcia przewodu habilitacyjnego, dopuszczenia do kolokwium habilitacyjnego lub odmawiającej nada-

nia stopnia naukowego docenta służy kandydatowi odwołane. Odwołanie składa się za pośrednictwem właściwej rady wydziału (rady naukowej).

2. Odwołanie rozstrzyga:

- 1) w szkołach wyższych i samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego — minister (kierownik urzędu centralnego) sprawujący nadzór nad szkołą wyższą lub placówką po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego,
- 2) w placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk lub instytutach naukowo-badawczych — Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk po zasięgnięciu opinii Głównej Komisji Kwalifikacyjnej działającej przy Polskiej Akademii Nauk.

3. Jeżeli przedmiotem przewodu habilitacyjnego jest nadanie stopnia naukowego docenta w zakresie nauk wojskowych, odwołanie rozstrzyga Minister Obrony Narodowej po zasięgnięciu opinii Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego.

4. Uwzględniając odwołanie minister (Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk) zwraca sprawę do właściwej rady wydziału (rady naukowej) w celu ponownego rozpatrzenia lub przekazuje ją do rady wydziału (rady naukowej) innej instytucji uprawnionej do nadawania stopnia naukowego docenta.

Rozdział 3

Przepisy wspólne, przejściowe i końcowe.

§ 28. Pracownicy naukowo-dydaktyczni i naukowo-badawczy składają podania o wszczęcie przewodów o nadanie stopnia naukowego za pośrednictwem swoich bezpośrednich kierowników naukowych instytucji, w których są zatrudnieni.

§ 29. 1. W głosowaniu rady wydziału lub rady naukowej biorą udział:

- 1) w sprawach objętych przewodem doktorskim — profesorowie, docenci etatowi i samodzielni pracownicy naukowo-badawczy, będący członkami uprawnionej do nadawania stopni naukowych rady wydziału (rady naukowej), oraz członkowie komisji, o której mowa w § 7,
- 2) w sprawach objętych przewodem habilitacyjnym — członkowie uprawnionej do nadawania stopni naukowych rady wydziału (rady naukowej) posiadający tytuły naukowe profesora lub stopnie naukowe docenta oraz recenzenci i członkowie komisji, o której mowa w § 23.

2. Do ważności uchwał wymagana jest obecność co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych stosownie do ust. 1 do głosowania. Uchwały rady wydziału (rady naukowej) dotyczące przewodów doktorskich i habilitacyjnych zapadają w głosowaniu tajnym większością $\frac{2}{3}$ głosów.

§ 30. Wymienione w rozporządzeniu komisje działają kolegialnie. Do ważności uchwały wymagana jest obecność co najmniej połowy ogólnej liczby członków komisji. Uchwały komisji zapadają w głosowaniu tajnym większością $\frac{2}{3}$ głosów.

§ 31. 1. Przyjęcie obowiązków promotora i egzaminatora w przewodzie doktorskim oraz obowiązków recenzenta w przewodzie doktorskim i habilitacyjnym jest służbowym obowiązkiem pracowników naukowo-dydaktycznych i naukowo-badawczych. Zwolnienie zainteresowanego od objęcia

powyższych obowiązków może nastąpić w uzasadnionych wypadkach.

2. Za recenzje rozpraw doktorskich i habilitacyjnych należy się osobne wynagrodzenie, którego wysokość ustala Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki w uzgodnieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego i Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk, w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac i Ministrem Finansów.

§ 32. Nie zakończone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przewody doktorskie i habilitacyjne będą prowadzone w dalszym ciągu na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 33. 1. Centralną ewidencję osób promowanych na stopień doktora lub stopień docenta prowadzi Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego na podstawie zawiadomień, które obowiązani są nadsyłać sprawujący nadzór nad instytucjami uprawnionymi do nadawania stopni naukowych ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk.

2. Wzór zawiadomień, o których mowa w ust. 1, ustala Minister Szkolnictwa Wyższego. Zawiadomienia powinny być przesyłane w ciągu miesiąca od zatwierdzenia lub uprawnomocnienia się uchwały o nadaniu stopnia naukowego.

3. Nazwiska osób promowanych na stopień doktora lub stopień docenta ogłaszane są w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego.

4. Wzory dyplomu doktorskiego i habilitacyjnego ustala Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk.

§ 34. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1959 r. w sprawie trybu nadawania stopni naukowych w placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk oraz w instytutach istniejących poza szkołami wyższymi (Dz. U. Nr 45, poz. 276),
- 2) rozporządzenie Ministrów Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia, Oświaty, Spraw Zagranicznych oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie przeprowadzania przewodów doktorskich w szkołach wyższych (Dz. U. Nr 41, poz. 255),
- 3) rozporządzenie Ministrów Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia, Oświaty, Spraw Zagranicznych oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie przeprowadzania przewodów habilitacyjnych w szkołach wyższych (Dz. U. Nr 41, poz. 256),
- 4) rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 października 1960 r. w sprawie przeprowadzania przewodów doktorskich w akademiach wojskowych (Dz. U. Nr 46, poz. 277),
- 5) rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 października 1960 r. w sprawie przeprowadzania przewodów habilitacyjnych w akademiach wojskowych (Dz. U. Nr 46, poz. 278).

§ 35. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki, Ministrowi Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Akademii Nauk oraz wszystkim zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 36. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz